

Sygn. akt II AKa 361/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Małgorzata Janicz

Sędziowie: SA – Marek Motuk

SO del. – Dorota Radlińska (spr.)

Protokolant: – st. sęd. Sylwester Leńczuk

przy udziale oskarżycielki posiłkowej Z. R.

Prokuratora Hanny Gorajskiej – Majewskiej

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2019 r.

sprawy I. K. (K.)

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. i 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 10 kwietnia 2018 r. sygn. akt V K 189/14

- 1. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;*
- 2. zasądza od oskarżonego I. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym obciąża go opłatą sądową w kwocie 1300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych);*

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 361/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2018 roku, sygn. akt V K 189/14.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	I. K.	Ważność umowy sprzedaży lokalu (...); brak wiedzy I. K. w dniu 5 listopada 2008r. o odwołaniu przez Z. R. pełnomocnictwa Z. Z. (1); podejmowanie przez Z. R. i Z. Z. (1) czynności w toku niniejszego postępowania jedynie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.	Odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie V Wydział Cywilny z dnia 26 kwietnia 2018r. sygn. akt VACa 309/17 wraz z uzasadnieniem	11266-11283	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>	

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
	<p>Odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie V Wydział Cywilny z dnia 26 kwietnia 2018r. sygn. akt VACa 309/17 wraz z uzasadnieniem</p>	<p>Zawnioskowany przez obrońcę dowód nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż wskazane przez obrońcę orzeczenie nie miało charakteru orzeczenia kształtującego prawo, zatem nie miało mocy wiążącej dla sądu w procesie karnym. Sąd zarówno I, jak też II instancji zobowiązany był do dokonania samodzielnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niezależnie od oceny, której dokonał sąd w innej sprawie.</p>

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Wskazany w apelacji w punkcie : 1 a.)- podnoszący obrazę art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z logiką i doświadczeniem życiowym ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci wyjaśnień Z. Z. (1), zeznań Z. R., dokumentów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>odwołania pełnomocnictwa z dnia 12 sierpnia 2008r., wyjaśnień oskarżonego I. K., zeznań D. P., L. P., M. M., sporządzonej przez biegłego L. F. opinii;</p> <p>1 b.) – podnoszący obrazę art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy a wynikających z zeznań P. M., wyjaśnień I. K. i Z. Z. (1) oraz częściowo zeznań Z. R., zdjęć posesji I. K., okoliczności wynikających z aktu notarialnego z dnia 17 lutego 2012r. Repertorium A nr 855/2011.</p> <p>- W konsekwencji uchybień wskazanych powyżej- doszło do błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia – wskazanego szczegółowo w apelacji.</p> <p>- Rażącej niewspółmierności kar orzeczonych wobec oskarżonego do stopnia winy, właściwości i warunków osobistych oraz sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Żaden z podniesionych w apelacji zarzutów nie był zasadny.</p> <p>Odnosząc się związłe do poszczególnych zarzutów – kolejno wskazać należy :</p> <p>Zarzut z punktu 1a) apelacji: wbrew twierdzeniom obrońcy wskazane przez niego dowody ocenione zostały przez Sąd I instancji zgodnie z zasadami wynikającymi z normy art. 7 k.p.k. i dotyczy to wszystkich dowodów ocenę, których kwestionuje w</p>		

apelacji obrońca. Sąd I instancji w profesjonalnie sporządzonym uzasadnieniu wskazał z jakich powodów uznał za wiarygodne wyjaśnienia Z. Z. (1), zeznania Z. R. oraz zeznania D. P., L. P. i M. M.. W tym zakresie słusznie zauważył Sąd I instancji, że dokumentów odwołania pełnomocnictwa z dnia 12 sierpnia 2008r., wyjaśnień oskarżonego I. K., zeznań D. P., L. P., M. M.. Przyznanie się Z. Z. (1) do popełnienia wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym K. przypisanego im przestępstwa – zdaniem Sądu Apelacyjnego słusznie uznane zostało przez Sąd Okręgowy za wiarygodne. Zasadnie także wskazał Sąd Okręgowy, że wyjaśnienia Z. Z. (1) w kwestiach zasadniczych i mających znaczenie dla rozstrzygnięcia korespondowały z zeznaniami Z. R. oraz D. P., L. P. i M. M.. W żadnym razie obrońca w apelacji, ani też w jej uzasadnieniu nie wykazał, aby ocena wskazanego wyżej materiału dowodowego dotknięta była dowolnością i nie korespondowała z logiką, wiedzą i doświadczeniem życiowym. W obliczu uznania za wiarygodnych wyjaśnień i zeznań wskazanych powyżej – naturalną konsekwencją było uznanie przez Sąd I instancji wyjaśnień oskarżonego K. za niewiarygodne. Także ta ocena, której dokonał Sąd I instancji pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. Obrońca nie wskazał takich argumentów, które mogłyby uznać stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie za niezasadne. Uznając za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej - Sąd I instancji w sposób uprawniony uznał, że dokumenty odwołania pełnomocnictwa oskarżonemu K. stanowiły dowód w sprawie i służyły do ustalenia stanu faktycznego. Sąd I instancji wskazał w jakim zakresie dokumenty te stanowiły

element ustaleń faktycznych /str. 21 uzasadnienia S.O./. Podnoszone przez obrońcę okoliczności, które jego zdaniem powinny zdyskwalifikować przedmiotowe dokumenty jako dowody w sprawie, tj. fakt złożenia tych dokumentów rok po zawiadomieniu o przestępstwie, że są one kserokopią i nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, że nie zawierają daty pewnej – nie było zasadne. Podnoszone przez obrońcę, a wskazane powyżej okoliczności nie mogły stanowić podstawy do wyeliminowania przedmiotowych dokumentów z postępowania. Jak każdy inny dowód podlegały one ocenie Sądu I instancji. Informacje płynące z treści kwestionowanych przez obrońcę dokumentów ocenione zostały przez Sąd I instancji w korelacji z treścią wyjaśnień Z. i zeznań pokrzywdzonej i ocena ta pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. – wbrew twierdzeniom obrońcy. Nie budzi także żadnych wątpliwości ocena, której dokonał Sąd I instancji, a odnosząca się do sporządzonej w sprawie opinii biegłego L. F.. Kwestionując metodę przy pomocy której biegły dokonał wyceny nieruchomości – wskazując przy tym jakie okoliczności / zdaniem obrońcy/ niezasadnie nie zostały uwzględnione przez biegłego – obrońca nie wykazał aby przedmiotowa opinia była nierzetelna, bądź nieprofesjonalna. Obrońca wskazał jedynie takie elementy, które – gdyby były przez biegłego uwzględnione – byłyby korzystne dla oskarżonego. Rzecz jednak w tym, że biegły sporządzając opinię nie kieruje się dobrem żadnej ze stron i zobowiązany jest do zachowania bezstronności, profesjonalizmu i rzetelności. Podnoszonymi zarzutami obrońca w

żadnym razie nie mógł skutecznie podważyć stanowiska Sądu I instancji w zakresie oceny opinii biegłego, gdyż nie wykazał, że metoda przyjęta przez biegłego w zakresie wyceny nieruchomości była niewłaściwa, bądź niedopuszczalna z profesjonalnego punktu widzenia. W tych okolicznościach, zdaniem Sądu II instancji także w tym zakresie ocena tego dowodu, której dokonał Sąd Okręgowy pozostawała pod ochroną art. 7 k.p.k.;

Podobnie, jak wyżej także zarzut wskazany przez obrońcę w punkcie 1b.) był niezasadny. Wbrew twierdzeniom obrońcy- Sąd I instancji nie pominął żadnych istotnych okoliczności, które mogły mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wszystkie okoliczności, które były istotne poddane zostały ocenie przez Sąd I instancji, która to ocena zaaprobowana została przez Sąd Apelacyjny. Wbrew twierdzeniom obrońcy fakt pracy oskarżonego K. na nieruchomości po dniu 5 listopada 2008r. w żadnym razie nie mógł mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż okoliczność ta nie pozostawała w bezpośrednim związku z przypisanym oskarżonemu przestępstwem. Sam bowiem obrońca wskazał w uzasadnieniu apelacji, że także pokrzywdzona nie kwestionowała tego faktu / str. 20/. Co więcej obrońca nie wykazał jaki wpływ mogłaby mieć ta okoliczność na treść zapadłego w sprawie orzeczenia. Podnoszony przez obrońcę fakt, który jego zdaniem pominięty został przez Sąd I instancji, tj. że w dniu zawarcia umowy z K., Z. Z. (1) zawarł także inne umowy sprzedaży w oparciu o to samo pełnomocnictwo – nie było zasadne. Wręcz przeciwnie okoliczność ta stanowiła

element stanu faktycznego, który ustalony został przez Sąd Okręgowy- „Tego samego dnia Z. Z. (1) w imieniu swoim i w imieniu Z. R. zawarł jeszcze dwie umowy. Przed notariuszem I. U. zawarł umowę przedwstępną ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży z B. S. oraz przed notariuszem A. G. zawarł umowę przedwstępną ustanowienia odrębnej własności lokalu położonego w powyższej nieruchomości i jego sprzedaży oraz umowę o podział quoad usum z B. M. oraz Z. M..” / str. 5 uzasadnienia/. Wskazane w kolejnym punkcie uchybienie w postaci pominięcia przez Sąd I instancji fotografii posesji I. K. – nie zostało prawidłowo wykazane przez obrońcę, że pozostawało ono w bezpośrednim związku z treścią rozstrzygnięcia. Obrońca nie wykazał aby zdjęcie to stanowiło dowód, który mógłby podważyć w całości wiarygodność zeznań świadków D. P., L. P. i M. M.. Podobnie – obrońca nie wykazał – jakie znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miał fakt wynikający z aktu notarialnego z dnia 17 lutego 2012r., którego stronami był Z. Z. (1) i jego córka B. Z.. W uzasadnieniu apelacji obrońca wskazywał, że Z. Z. (1) obciążając oskarżonego K. winą za zdarzenie z dnia 5 listopada 2008r. dążył do odzyskania udziału we własności lokalu oraz uniknięcia zapłaty na rzecz Z. R. zapłaty odszkodowania. Argumentacja ta jest zupełnie nieprzekonująca i wręcz nielogiczna. Wystarczy zwrócić uwagę, że oskarżony Z. przede wszystkim sam przyznał się do winy i składając wyjaśnienia zrelacjonował zdarzenie. Fakt zawarcia przez Z. Z. (1) umowy sprzedaży z córką B. Z. nie miał żadnego znaczenia

dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Podnosząc błąd w ustaleniach faktycznych – obrońca kwestionował poszczególne elementy ustaleń faktycznych wskazując, że dokonane zostały przez Sąd I instancji w wyniku uchybień, które wskazane zostały przez niego w punktach 1 a.) i 1 b.). Skoro Sąd II instancji nie podzielił zarzutów wskazanych przez obrońcę w punktach 1 a.) i 1 b.), to naturalną konsekwencją takiego stanowiska jest także nie podzielenie zarzutów odnoszących się do ustaleń faktycznych, których dokonał Sąd Okręgowy. Każdy istotny dla rozstrzygnięcia sprawy element stanu faktycznego ustalony został przez Sąd I instancji w oparciu o dokonaną prawidłową ocenę materiału dowodowego, pozostającą pod ochroną art. 7k.p.k., czemu dał wyraz w pisemnych motywach wyroku.

Podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonego K. kar – obrońca zarzucił jedynie, że Sąd I instancji niezasadnie przyjął, że stopień winy jego, jak też Z. był taki sam, podczas gdy zachowanie oskarżonego K. potraktować należało jako jedynie incydentalne. Z takim zarzutem nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim wskazać należy, iż beneficjentem umowy zawartej pomiędzy Z. Z. (1) a I. K. był przede wszystkim oskarżony K.. To przecież na jego rzecz przeniesiona została własność nieruchomości, za którą oskarżonego w ogóle nie zapłacił, czego sam nie kwestionował. W tych okolicznościach nie sposób podzielić twierdzenia obrońcy, że

udział oskarżonego K. był jedynie incydentalny w tym zdarzeniu.	
Wnioski	
Zmiana poprzez uznanie oskarżonego za niewinnego popełnienia zarzuconego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wniosek uznać należało za niezasadny .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>wyrok S.O. w zaskarżonej części, tj. pkt I tego wyroku.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Rozstrzygnięcie Sądu w zakresie czynu, którego dotyczyła apelacja jest prawidłowe, zarzuty niezasadne.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	zasądzono od oskarżonego I. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym obciążono go opłatą sądową w kwocie 1300 zł – wobec treści wyroku Sądu II instancji

7. PODPIS
Małgorzata Janicz Marek Motuk Dorota Radlińska